

నిజమూర కృష్ణా...!

- కమలాగౌరయత్రిశ్రీవ్యుడి చెరిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

"కానీ, అదే చాలా పెద్ద టాస్క్ అవుతుందాపిల్లకి. ఏ వెరీ బిగ్ ఛాలెంజ్. అన్నీ కనిపించే ప్రమాదాలే వుండవు శంకర్. చాటుమాటుగా జరిగే అబ్యూజెస్, టార్చర్స్ మగవాళ్ళనుంచైతే ఈర్ష్యాసూయలతో ఆడవాళ్ళు పెట్టే బాధలు మరి కొన్ని. చాలా సహించాలి. చాలా దాటాలా పిల్ల.. ఎలాగో ఏంటో?" బాధగా నిట్టూర్చింది అమ్మ.

నిజమేనన్నట్టు నెమ్మదిగా తలపరికించారు నాన్న. అవును అమ్మ చెప్పింది నిజమే. మేమంతా చేతన్ గురించి మాత్రమే ఆలోచించాము. వాడు చేయబోయిన అఘాయిత్యం, ఒకవేళ వాడు మళ్ళీ దాడి చేస్తే ఎలా? అనీ ఎట్టెట్టా ఎట్టెట్టా. అమ్మ చాలా కరెక్ట్ గా చాలా దూరం ఆలోచించింది. ఎలాగైనా తులసిని కంటికి రెప్పలా కాపాడుకుంటావుండాని మేమిక. శ్యామ్ తో కూడా చెప్పాలి అనుకున్నాను.

"సరేండి ఎక్కువ ఆలోచించి బుర్రపాడు చేసుకోకండి. అదంతా ఆడవారి జీవితంలో భాగమైపోయింది. తనకు తనే నేర్చుకుంటుంది. లేకున్నా లోకం నేర్పే తీరుతుంది" చెప్పింది.

"నువ్వు చిన్నతనంలో చాలా పడ్డావు కదూ సంధ్యా?" నెమ్మదిగా అడిగారు నాన్న.

ఉలిక్కిపడ్డాను నేను. గుండె ఫ్రీజ్ అయిపోయినట్టైంది. అమ్మ మాట్లాడలేదు.

అమ్మ జవాబు కోసం నేనూ, నాన్నా కూడా ఎదురుచూస్తున్నాం. నేను భయంగా. మరి నాన్న ఫీలింగ్స్ ఏంటో నాకు తెలియలేదు..

అమ్మ అక్కడనుండి లేచింది, "కృష్ణకి కాఫీ ఇచ్చి వస్తాను శంకర్. వాడు లేచాడేమో?" అంటూ లోపలికి వచ్చి కిచెన్ వైపు వెళ్ళిపోయింది.

లాన్ లో చైర్ లో నాన్న, మెట్ల దగ్గర నేనూ అలా చాలాసేపు వుండిపోయాము. అమ్మ బదులివ్వని ప్రశ్నకి మాకు జవాబు అర్థమైపోయింది. బట్, వి ఆర్ జస్ట్ హెల్ప్ లెస్.

నాన్న లేచి వెళ్ళబోతూ నన్ను చూసి ఆగారు, నా తల నిమిరి "పద కన్నా పద వెళ్దాం" అని క్లుప్తంగా చెప్పి ముందుకు నడిచారు..

చాటుగా వారి మాటలు వినడానికొచ్చానని అనుకున్నారేమో అన్న నా గిల్ట్, నాన్న ఇచ్చిన ఆ చిన్న గెశ్చర్ తో పోయింది. వారూ నేనూ వేరు కాదని తెలిపింది. థ్యాంక్యూ గాడ్. థ్యాంక్యూ సో మచ్. నన్ను ఇంత గొప్ప తల్లితండ్రులకు పుట్టించినందుకు. తృప్తిగా కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ నాన్నని అనుసరించాను.

తులసి ఆలోచనలు చాలా లోతైనవి. గుర్తుపట్టలేనివి. వేరేవారికి ఇబ్బంది కలుగకూడదని తను చేసే పనులు తనని భిన్నంగా నిలబెట్టేవి.

ఆరోజు నాకింకా గుర్తుంది, ఎమ్ సెట్ ఎగ్జామ్ బాగా రాసేసిన రిలాక్స్ మూడ్ లో శ్యామ్ వాళ్ళింటి టెర్రాస్ మీద ఇంట్లోవాళ్ళకి తెలీకుండా బీర్ క్యాన్స్ తాగుతూ సెలిబ్రేట్ చేసుకుంటున్నాం నేనూ, శ్యామ్. పరుగున వచ్చింది పైకి బృందా. చప్పున మా చేతుల్లోని బీర్స్ వెనక్కి పెట్టేసాం.

"యూ నో వాట్ తులసి ఎమ్ సెట్ రాయనేలేదు తెల్సా?" రొప్పుతూ చెప్పింది, ఏ ఉపోద్ఘాతంలేకుండా. తెల్లబోయి చూసాం.

"అదేంటి, పగలూ, రాత్రీ కప్పపడి అందరం చదివాం, రాసాం తనెందుకు స్లిప్ చేస్తుంది? పిచ్చి జోకులెయ్యకు" విసుక్కున్నాడు శ్యామ్. తలడ్డంగా తిప్పింది. "నిజంరా తనే చెప్పింది. కావాలంటే తననే అడగండి."

ఒకళ్ళ ముఖాలోకరం చూసుకున్నాం. పక్కనున్న కార్డ్ లెస్ తీసి తులసి వాళ్ళింటికి డయల్ చేసాడు శ్యామ్.

"తులసి ఓసారి మా ఇంటికి రా ఇప్పుడే టెర్రాస్ మీదున్నాం, డైరెక్ట్ వచ్చేయ్ లేదు అర్జంట్" శ్యామ్ మాటలు వింటూ అన్యమన్యంగా ఆలోచిస్తున్నాను, ఏమైంది తులసికి, ఎగ్జామ్ మిస్ చేసేంత ప్రాబ్లం ఏమైవుంటుంది?

లేత గులాబీరంగు చుడీదార్ లో అప్పుడే విరిసిన పువ్వుత ఫ్రెష్ గా ప్రత్యక్షం అయింది ఓ పది నిమిషాలకి తులసి "ఏంటంత అర్జంట్ పని శ్యామ్? ప్రసాదం లడ్డూలు చెయ్యడానికి సాయంచేస్తానని చెప్పాను రాధ పిన్నికి తెలుసా? మళ్ళీ పనుందని చెప్పి రావడానికి ఎంత ప్రాబ్లెమో మీకేం తెలుసు బాబూ. వంద ప్రశ్నలడుగుతుంది పిన్ని. తనని తప్పించుకుని వచ్చేసరికి తలప్రాణం తోకకి వచ్చింది. కాస్త ముందే చెప్పొచ్చుగా కలిసేదుందని" కాస్తంత సున్నితంగా తనదైన పంధాలో విసుక్కుంది తులసి.

"మాకూ ముందు తెలీదు కదా! తమరు వుద్ధరించిన ఘనకార్యం. అందుకే అంత హడావిడిగా పిలవాల్సివచ్చింది" వ్యంగ్యంగా ఒకింత కోపంగా అన్నాడు శ్యామ్.

తెల్లబోతూ చూసింది, "నేనేం చేసానూ?" అంటూ. అసలే పెద్దవైన ఆమె కళ్ళు మరింత విశాలమయ్యాయి.

"ఎమ్ సెట్ ఎగ్జామ్ రాయలేదా తులసి?" ఇంకేదో అనబోతున్న శ్యామ్ ని వారిస్తూ డైరెక్ట్ గా అడిగాను.

మౌనంగా తలొంచుకుంది. నెమ్మదిగాగా తల అడ్డంగా తిప్పింది "లేదు" అంటూ.

"చెప్పు తులసి, ఎందుకు?" సీరియస్ నెస్ చోటు చేసుకుంది నా గొంతులో.

"నాన్న డిగ్రీ చెయ్యమన్నారు కృష్ణా. ఇంజనీరింగ్ ఎఫర్డ్ చేయలేమన్నారు అందుకే" బెరుగ్గా చెప్పింది.

"మరావిషయం మా దగ్గరెందుకు దాచావ్?" ఖస్సుమన్నాడు శ్యామ్.

"అదంతా చెప్పి అనవసరంగా ఎగ్జామ్స్ మధ్యలో మిమ్మల్నందర్నీ డిస్ట్రబ్ చెయ్యడం ఎందుకనీ" ఆగిపోయింది.

"చాలా గొప్పపని చేసావ్ మరి మాతో రాత్రి, పగలు ప్రిపేర్ అయినట్టు కటింగ్ దేనికో" విసుక్కున్నాను కోపంగా.

"సారీ ప్రిపేర్ అవ్వకపోతే మీరు అడుగుతారు వర్రీ అవుతారు. అందుకే అపై చేసాను. కాకపోతే రాసి ప్రయోజనం లేదు కాబట్టి రాయలేదు. ఫ్లీజ్ ఫీల్ కాకండి" మా వైపు చూస్తూ దిగులుగా అడిగింది.

"ఫీల్ కావడం కాదు తులసి, ముందే తెలిస్తే ఏదో ఒకటి ప్లాన్ చేసేవాళ్ళం కదా. నీకు ఎలక్ట్రికల్ ఇంజనీరింగ్ మీద ఎంత ఇంట్రస్ట్ వుందీ సడెన్ గా ఈ డెసిషన్. నాన్నా వాళ్ళతో అంకుల్ కి చెప్పించేవాళ్ళంకదా. అసలు ఎగ్జామే రాయకపోతే ఎలా, ఏంచేసేదిప్పుడూ?" మందలింపుగా అన్నాను.

"నాన్న చదివించనూ అంటే మాట్లాడించవచ్చు, బట్ ఎఫర్డ్ చేయలేనన్నాకా ఫోర్స్ ఎలా చేస్తాను కృష్ణా?" అంది నెమ్మదిగా.

"మేమంతా లేమా? ఏదో ఒకలా అమౌంట్ అరేంజ్ చేసుకునేవాళ్ళంకదా?" అన్నాడు శ్యామ్.

"మరీ చిన్నపిల్లల్లా మాట్లాడకు శ్యామ్. ఇంజనీరింగ్ అంటే వెయ్యో, రెండువేలూ కాదు. ఏదో ఓలా అరేంజ్ చేసుకోవడానికి, అందరమూ మిడిల్ క్లాస్ వాళ్ళమే. కాస్త పైనా, కిందా వ్యత్యాసంలో" సున్నితంగా కోప్పడింది.

తన మాటల్లో సత్యాన్ని గ్రహించి కాసేపు అందరం మౌనంగా వుండిపోయాం.

"ఓ ఐడియా" చిన్నగా అరిచింది బృందా మా దిగులుని బ్రేక్ చేస్తూ అల్లరిగా. అదేంటో తెలియకపోయినా తన అరుపులో అల్లరి అర్థమై మా ముఖాల్లో కాస్తంత నవ్వు విచ్చుకుంది.

"ఏంటో ఆ గొప్ప ఐడియా? కాస్త మాకూ శలవివ్వండి మేడమ్" అడిగింది తులసి.

"సింపుల్, ఇంజనీరింగ్ నువ్వే చదవాలనేముంది, అంకుల్ కి చెప్పేయ్ ఓ ఇంజనీర్ బకరానే చూడమని, వాడు కష్టపడి చదువుకుని, జాబ్ తెచ్చుకుని వస్తాడు, నువ్వు ఫుల్ ఎంజాయ్ వాట్ యూ సే?" కొంటెగా కళ్ళెగరేసింది.

నవ్వేసామంతా.

"ఆహా, మీరు చాలా గ్రేటమ్మా ఏం చెప్పావూ " సెల్యూట్ చేసినట్టు అభినయించాడు శ్యామ్.

"ధ్యాంక్యూ బ్రదర్. ఇంకో ఐడియా కూడా చెప్పనా, అదేదో ఈ ఇద్దరు ఇంజనీర్స్ లోనే చూస్తో తులసీ, కట్నం కూడా వుండదు. ఫ్రీ. ఫ్రీ. ఫ్రీ" హుషారుగా చెప్పింది. నవ్వాగలేదందరికీ.

"వార్ని. మాకే పెట్టావా ఎసరు. ఐతే నా దగ్గరా వుందో ఐడియా. శ్యామ్ నువ్వు తులసిని చేస్తోకి, నేను బృందాని చేస్తుంటా. మొత్తం ఫ్రీ.. ఫ్రీ.. ఫ్రీ ఏమంటావ్?" అడిగాను అల్లరిగా.

అప్పటికే శ్యామ్, తులసీ పడీ పడీ నవ్వుతున్నారు.

"సూపరా" మధ్యలో నవ్వాపుకుంటూ కష్టంమీద చెప్పాడు శ్యామ్.

"చంపుతా. అమ్మో పోయి పోయి ఈ రాక్షసుడు నాకా. ఫ్రీగా వచ్చినా ఆఖరికి ఎదురు కట్టుమిచ్చినా వద్దు బాబోయ్" భయం నటించింది బృందా.

"ఆ ఏంటీ? రాక్షసుడా. హలో ఎక్స్ క్యూజ్ మీ. ఏమనుకుంటున్నావ్ కాలనీ కృష్ణుడిక్కడ" కాలరెగరేసి, ఫోజ్ కొడుతూ చెప్పాను.

"ఛా ఎవరమ్మా చెప్పింది? అంత సీన్ లేదు తమరికి" వెక్కిరించింది.

"అయ్యో అలా అంటే ఎలా బృందా, పాపం ఏం తక్కువ చెప్పు కృష్ణకి. ఈసారికి ఒప్పేసుకోరాదూ" ఉడికించింది తులసి.

"హే భగవాన్. వున్నావా? అసలున్నావా?" పాట టైమ్ లో బాధనటించింది బృందా.

అంతలో స్వామి గుళ్ళో గంటలు వినిపించాయి, రాత్రి హారతికి సూచనగా. చప్పున అటుచూసి, "అమ్మో తొమ్మిదయిపోయింది. ఇక వెళ్తానూ" అంటూ లేచింది తులసి.

"సారీ తులసీ, మేం ఏం చెయ్యలేకపోతున్నాం" నెమ్మదిగా చెప్పాడు శ్యామ్. తియ్యగా నవ్వేసి తలూపింది తులసి. బృందా లేచి మౌనంగా తనని హగ్ చేసుకుంది. లాలనగా తన భుజం ప్యాట్ చేసింది తులసి.

"పద, నిన్ను డ్రాప్ చేస్తాను " చెప్పాను.

"ఇక్కడే కదా మళ్ళీ ఎందుకులే కృష్ణా" ఇబ్బందిగా చూస్తూ అంది.

"లెట్ మీ వాక్ విత్ యూ. ప్లీజ్. కాస్త దూరంనుంచే వెళ్ళిపోతా సరేనా, మీ రాధ పిన్ని కళ్ళలో పడకుండా" చెప్పాను.

చిన్నగా నవ్వి తలూపింది. మెట్ల వైపు నడుస్తూ చెప్పాను "శ్యామ్ ఇంట్లో చెప్పి వస్తా, రాత్రికిక్కడే వుంటా, బెడ్ పైన వేసేయ్" అంటూ వాడివైపు చూసి అర్థవంతంగా నవ్వాను. బీర్ కాన్స్ దాచిన వైపోసారి చూసి, వాడూ నవ్వి, "డన్" బొటనవేలు పైకెత్తి చూపుతూ చెప్పాడు.

బయటికి వెళ్ళాకా అడిగాను. "ఒక్కమాట కూడా చెప్పలేదెందుకు తులసీ? ఇన్నిరోజుల్లో అందుకేనా ఎమ్ సెట్ ముందు అంత డల్ గా వున్నావు నేను ఎగ్జామ్ టెన్షన్ అనుకున్నాను" బాధగా.

"మ్.. మీరంతా ఫీలవుతారనీ చెప్పలేదు. ఐనా డల్ గా ఎందుకున్నానని నన్నెవరూ అడగలేదుగా చెప్పడానికి" అంది సూటిగా.

తన మాట చురుక్కుమనగా దెబ్బతిన్నట్టు చూసాను, స్ట్రీట్ లైట్ వెలుతురులో తన పెద్ద కళ్ళలో చిత్రమైన భావం, "నన్నడగలేదుగా చెప్పడానికి."

'నువ్వు పెన్సిల్ తీసావా, లేదా అని నన్నడగలేదు టీచర్. పెన్సిల్ ఎందుకు తీసావని కొట్టారు' అంటూ కన్నీళ్ళు పెట్టుకున్న ఆరేళ్ళ తులసి గుర్తొచ్చింది.

"ఎగ్జామ్స్ టెన్షన్ అనుకుని పట్టించుకోలేదు. వి ఆర్ సారీ రా" అన్నాను గిల్లీగా.

తేలిగ్గా నవ్వేసింది, "నాకు తెలీదా కృష్ణా. ఏదో అనేసాను. ఫీల్ కాకు." చెప్పింది.

"తులసీ, మేం బాధపడతామని ఇన్ని రోజులు దాచావు సరే మరి మేమంతా ఎమ్ సెట్ రాస్తుంటే నీకు మాత్రం బాధెయ్యలేదూ? అందరి గురించీ ఆలోచించడం మంచిదే, కానీ, నీ బాధెందుకు దాచుకుంటావలా?" అడిగాను మృదువుగా మందలిస్తూ.

నడుస్తున్నదల్లా నెమ్మదిగా ఆగిపోయింది. తన చేతుల్లో మెలిపెడుతున్న చున్నీవైపే చూస్తూ తలొంచుకుని వుండిపోయింది.

లాలనగా ఆమె తలపైన చేయుంచాను, "నాన్న బాధపడతారని గోల్ వదిలేసీ, మేము బాధపడతామని మా దగ్గర దాచీ, ఎందుకదంతా చెప్పా? ఐనా అన్ని విషయాలూ నువ్వు చెప్పకపోతే మాకర్థంకాదనుకున్నావా ఇడియట్ ఏదో ఈసారి ఎగ్జామ్స్ హడావిడిలో పట్టించుకోలేదుగానీ, మా తులసి సైలెన్స్ మాకర్థంకాదా ఏంటి చెప్పు. ఏదీ ఇటు చూడూ" అన్నాను.

నెమ్మదిగా తలెత్తింది. ఆ పెద్ద కళ్ళల్లో సన్నటి నీటి తెర. చలించిపోయాను.

"ఒక్కమాట చెప్తాను తులసీ, మనం అందుకోవాలనుకున్నది దొరికినప్పుడు వచ్చే సంతోషం కంటే, దొరికినదానిని సంతోషంగా స్వీకరించగలిగినప్పుడే మనిషి తృప్తిగా వుంటాడట ఎక్కడో చదివాను, లైఫ్ లో తృప్తి ముఖ్యం తులసీ, ఇట్ గివ్ హ్యాపీనెస్" చెప్పాను గంభీరంగా.

తలూపింది, "గుర్తుపెట్టుకుంటాను కృష్ణా ఎప్పటికీ. నిజంగా ధ్యాంక్యూ. తృప్తిలోంచే హ్యాపీనెస్ డిరైవ్ చేస్కోడానికి ప్రయత్నిస్తాను. వస్తా మరి, థ్యాంక్స్ వన్స్ అగైన్" చెప్పి కదిలింది.

తను వెళ్ళిన వైపు తను కనుమరుగయ్యేంతవరకూ చూసి వెనుదిరిగి ఇంటిదారి పట్టాను. తెలుసు తులసి సర్దుకుపోవడానికే ఎక్కువ ప్రిఫరెన్స్ ఇస్తుంది. కనీసం అందులోనైనా తను సంతోషంగా వుండాలనే అలా చెప్పాను.

కానీ, తనకి ఇష్టమైన వాటికోసం, తన హక్కుకోసం పోరాడమని చెప్పాల్సిందా. ఏమో మరి నాకు కరక్టనిపించింది చెప్పానుగానీ తప్పో, ఒప్పో నాకూ తెలీదు మరి.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments